

احادیث نماز

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَوْضِعُ الصَّلَاةِ مِنَ الدِّينِ كَمَوْضِعِ الرَّاسِ

موقعیت نماز در دین مانند موقعیت سر نسبت به بدن است.

(اثنی عشریه صفحه ۸ و ۹)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَايِعِ الدِّينِ، وَفِيهَا مَرْضَاةُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ، فَهِيَ مِنْهَاجُ الْأَنْبِيَاءِ.

نماز از آداب (اولیه) دین است، و آن مایه خشنودی خدا، و راه و روش پیامبران الهی است.

(بحار الانوار جلد ۸۲ صفحه ۲۳۱)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

أَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ الصَّلَاةُ لَوَقْتِهَا تُمُّ بِرُّ الْوَالِدَيْنِ ثُمَّ الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ؛

بهترین کارها در نزد خدا نماز به وقت است، آنگاه نیکی به پدر و مادر، آنگاه جنگ در راه خدا.

(نهج الفصاحه ص ۱۶۷ ، ح ۷۰)

حدیثی از پیامبر (ص) در مورد اهمیت نماز:

بين العبد و بين الكفر ترك الصلاة

فاصله کفر و بندگی ترک نماز است.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه، ج ۵، ص ۴۰۳)

پیامبر (ص) در مورد نماز فرمودند:

اسرق الناس فالذی یسرق من صلاته فصلاته تلف كما يلف الثوب الخلق فيضرب بها وجهه
دزدترین مردم کسی است که به خاطر سرعت و شتابزدگی از نماز خود کم کند، نماز چنین انسانی همچون جامه

مندرسی در هم پیچیده شده، به صورت او پرتاب می گردد.

(میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۶)

حدیثی از پیامبر (ص) در مورد نماز:

من ترک صلوه لا یرجو ثوابها و لایخاف عقابها فلا ابالی ایموت یهودیا و نصرانیا او مجوسی

کسی که نماز را ترک کند، در حالی که امید به پاداش نمازش ندارد و از عذاب ترک نماز نیز ترسناک نیست ، پس باکی نیست که یهودی بمیرد، یا نصرانی ، یا مجوسی.

(بخار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۰۲. میزان الحکمه ، ج ۵، ص ۴۰۳)

حضرت محمد (ص) فرمودند :

مَایْنُ صَلَاةٍ یَحْضُرُ وَقْتُهَا إِلَّا نَادَى مَلَكًا بَيْنَ يَدَيْ النَّاسِ (أَيُّهَا النَّاسُ) قُومُوا إِلَى نِيرَانِكُمْ الَّتِي أَوْقَدْتُمُوهَا عَلَى ظُهُورِكُمْ فَأَفْتُوها يَصَلَاتِكُمْ.

هیچ گاه وقت نماز نمی رسد مگر اینکه فرشته ای در میان مردم ندا می دهد که : ای مردم بپاخیزید و با نماز خود آتشیهای را که برافروخته اید خاموش کنید.

(بخار الانوار جلد ۸۲ صفحه ۲۰۹)

پیامبر (ص) فرمودند:

لا صلوه لمن لا یتم رکوعها و سجودها
کسی که رکوع و سجودش را ناتمام و شتابزده به جا می آورد، نمازش پذیرفته نیست.

(بخار الانوار، ج ۸۴، ص ۲۵۳)

حدیثی از پیامبر (ص) در مورد نماز:

أَوَّلُ مَا يَسْأَلُونَ عَنْهُ الصَّلَاةُ الْخَمْسُ؛

اولین چیزی که از انسانها سؤال می شود، نمازهای پنج گانه است.

(کنز العمال، ج ۷، حدیث ۱۸۸۵۹)

پیامبر (ص) فرمودند:

إِذَا قُئِمَتْ فِي صَلَاتِكَ فَأَقْبِلْ عَلَى اللَّهِ بِوَجْهِكَ يُقْبِلْ عَلَيْكَ.

هرگاه به نماز ایستادی، با دل به خدا رو کن تا او نیز به تو رو کند.

(بحار الأنوار - ج ٨٤ - ص ٢٢١. میزان الحکمه ج ٦ - ص ٣٠١ - ص ١٠٧٩٣)

پیامبر (ص) فرمودند:

الدَّعَاءُ مِفْتَاحُ الرَّحْمَةِ وَ الْوُضُوءُ مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ وَ الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ الْجَنَّةِ

دعا کلید رحمت و وضو کلید نماز و نماز کلید بهشت است.

(نهج الفصاحه ص ٤٨٥ ، ح ١٥٨٨)

پیامبر (ص) فرمودند:

أَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ وَ آخِرُهُ عَفْوُ اللَّهِ

نماز در اول وقت خشنودی خداوند و پایان وقت عفو خداوند است.

(من لا يحضره الفقيه ج ١ ، ص ٢١٧ ، ح ٦٥١)

پیامبر (ص) فرمودند:

لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ عَبْدٍ لَا يَحْضُرُ قَلْبُهُ مَعَ بَدَنِهِ.

خداوند نماز بنده ای را که دلش همراه بدنش نیست نمی پذیرد.

(حکمت نامه پیامبر اعظم (ص) - ج ٩ - ص ٤٥٠ - ح ٧٤٥٤)

پیامبر (ص) فرمودند:

أَلْصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَ فِيهَا مَرْضَاةُ الرَّبِّ عَزَّ وَ جَلَّ وَ هِيَ مِنْهَاجُ النَّبِيَاءِ وَ لِلْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ هُدًى وَ اِيْمَانٌ وَ نُورٌ
المعرفة و بركة في الرزق؛

نماز، از آیین های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

(خصال ص ٥٢٢ ، ح ١١)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

لَا تَزَالُ أُمَّتِي يَخْتَارُ مَا تَحَابُّوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ وَقَرَأُوا الضَّيْفَ... ؛

اُمَّتَمْ هَمواره در خیر و خوبی اند تا وقتی که یکدیگر را دوست بدارند، نماز را برپا دارند، زکات بدهند و میهمان را گرمی بدارند...

(امالی طوسی، ص ۶۴۷، ح ۱۳۴۰)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

لَا يَنَالُ شَفَاعَتِي مَنَ أَخَّرَ الصَّلَاةَ بَعْدَ وَقْتِهَا؛

کسی که نماز را از وقتش تأخیر بیندازد، (فردای قیامت) به شفاعت من نخواهد رسید.

(بحارالانوار، ج ۸۳، ص ۲۰)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

الصَّلَاةُ مِفْتَاحُ كُلِّ خَيْرٍ؛

نماز کلید همه خوبی هاست.

(الفردوس، ج ۲، ص ۴۰۴، ح ۳۷۹۶)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

أَوَّلُ الْوَقْتِ رِضْوَانُ اللَّهِ وَوَسَطُ الْوَقْتِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَأَخْرُ الْوَقْتِ عَفْوُ اللَّهِ؛

نماز در اول وقت خشنودی خداوند، میان وقت رحمت خداوند و پایان وقت عفو خداوند است.

(سنن الدار قطنی، ج ۱، ص ۲۰۱، ح ۹۷۴)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ الْمُصَلِّيَ إِذَا صَلَّى فَإِنَّهُ يُنَاجِي رَبَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى فَلْيَعْلَمْ بِمَا يُنَاجِيهِ؛

ای مردم همانا نمازگزار هنگام نماز با پروردگار بزرگ و بلند مرتبه اش مناجات می کند، پس باید بداند چه می گوید.

(مسند ابن حنبل، ج ۲، ص ۱۲۹)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَفْضَلِ مِنْ دَرَجَةِ الصَّيَامِ وَالصَّلَاةِ وَالصَّدَقَةِ؟ صَلَاحُ ذَاتِ الْبَيْنِ، فَإِنَّ فَسَادَ ذَاتِ الْبَيْنِ هِيَ الْحَالِقَةُ؛

آیا به چیزی با فضیلت تر از نماز و روزه و صدقه (زکات) آگاهتان نکنم؟ و آن اصلاح میان مردم است، زیرا تیره شدن رابطه بین مردم ریشه کن کننده دین است.

(نهج الفصاحه، ح ۴۵۸)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِمْ وَصَوْمِهِمْ وَكَثْرَةِ حَجِّهِ وَالْمَعْرُوفِ وَطَنَطَنَاتِهِمْ بِاللَّيْلِ، وَلَكِنْ انظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْمَانَةِ؛

به زیادی نماز و روزه و حج و احسان و مناجات شبانه مردم نگاه نکنید، بلکه به راستگویی و امانتداری آنها توجه کنید.

(بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۱۱۴، ح ۵)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أُخِذْنَ إِلَّا بِسَهْمِهِ جِرْصًا عَلَى مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَاتِ: التَّزْيِينُ بِالصَّلَاةِ وَالتَّهَجُّيرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَالصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّبُوحِ؛

سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

(کنز العمال، ح ۴۳۲۳۵)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

مَنْ اغْتَابَ مُسْلِمًا أَوْ مُسْلِمَةً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ صَلَاتَهُ وَلَا صِيَامَهُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا وَلَيْلَةً إِلَّا أَنْ يَغْفِرَ لَهُ صَاحِبُهُ؛
هر کس از مرد یا زن مسلمانی غیبت کند، خداوند تا چهل شبانه روز نماز و روزه او را نپذیرد مگر این که غیبت شونده او را ببخشد.

(بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۲۵۸، ح ۵۳)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

إِنَّ الْمُؤْمِنَ هَمَّتُهُ فِي الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَالْعِبَادَةِ وَالْمُنَافِقُ هَمَّتُهُ فِي الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ كَالْبَهِيمَةِ؛

همّت مؤمن در نماز و روزه و عبادت است و همّت منافق در خوردن و نوشیدن؛ مانند حیوانات.

(تنبيه الخواطر، ج ۱، ص ۹۴)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

الصَّلَاةُ مِنْ شَرَائِعِ الدِّينِ وَ فِيهَا مَرَضُهُ الرَّبِّ عَزَّوَجَلَّ وَ هِيَ مِنْهَاجُ النَّبِيَاءِ وَ لِلْمُصَلِّي حُبُّ الْمَلَائِكَةِ وَ هُدًى وَ اِيْمَانٌ وَ نُورٌ الْمَعْرِفَةِ وَ بَرَكَهٌ فِي الرَّزْقِ؛
نماز، از آیین های دین است و رضای پروردگار، در آن است. و آن راه پیامبران است. برای نمازگزار، محبت فرشتگان، هدایت، ایمان، نور معرفت و برکت در روزی است.

(خصال، ص ۵۲۲، ح ۱۱)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

ثَلَاثٌ لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِنَّ مَا أُخِذْنَ إِلَّا بِسَهْمِهِ جِرْصًا عَلَيَّ مَا فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرِ وَ الْبَرَكَهَةِ: التَّذِينُ بِالصَّلَاةِ وَ التَّهَجِيرُ بِالْجَمَاعَاتِ وَ الصَّلَاةُ فِي أَوَّلِ الصُّبُوحِ؛
سه چیز است که اگر مردم آثار آن را می دانستند، به جهت حریص بودن به خیر و برکتی که در آنها هست، به قرعه متوسل می شدند: اذان نماز، شتاب به نماز جماعت و نماز در صف اول.

(کنز العمال، ح ۴۳۲۳۵)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمْ الْجُمُعَةَ فَمَنْ تَرَكَهَا فِي حَيَاتِي وَ بَعْدَ مَمَاتِي وَ لَهُمْ إِمَامٌ عَادِلٌ إِسْتِخْفَافًا بِهَا وَ جُحُودًا لَهَا فَلَا جَمَعَ اللَّهُ شَمْلَهُ وَ لَا بَارَكَ لَهُ فِي أَمْرِهِ إِلَّا وَ لَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا وَ لَا زَكَاةَ لَهُ إِلَّا وَ لَا حَجَّ لَهُ إِلَّا وَ لَا صَوْمَ لَهُ إِلَّا وَ لَا بَرَكَهَ لَهُ حَتَّى يَتُوبَ؛
بدانید که خداوند متعال نماز جمعه را بر شما واجب ساخته است پس آنان که در زندگی و پس از مرگ من، از روی سبک شمردن و یا انکار، آن را ترک کنند، با وجود این که پیشوای عادل دارند، خداوند وحدتشان نبخشد و در کارشان برکت ندهد، آگاه باشید نه زکات، نه نماز، نه حج و نه روزه آنان پذیرفته است. بدانید که زندگی آنان برکتی نخواهد داشت، مگر توبه کنند.

(عوالی اللالی، ج ۲، ص ۵۴، ح ۱۴۶)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند:

يَا عَلِيُّ إِذَا حَضَرَ وَقْتُ صَلَاتِكَ فَتَهَيَّ لَهَا وَ إِلَّا شَغَلَكَ الشَّيْطَانُ وَ إِذَا تَوَيْتَ خَيْرًا فَعَجِّلْ وَ إِلَّا مَنَعَكَ الشَّيْطَانُ عَن ذَلِكَ ؛
ای علی! هرگاه وقت نمازت رسید، آماده آن شو وگرنه شیطان تو را سرگرم می کند و هرگاه قصد [کار] خیری کردی شتاب کن وگرنه شیطان تو را از آن باز می دارد.

(بحار الأنوار، ج ۷، ص ۲۹)

در باره رسول اکرم صلی الله علیه و آله

عن زيد بن خالد الجهني: ما كان رسول الله صلى الله عليه وآله يخرج من شىء ليشىء من الصلوات حتى يستاك
زيد بن خالد جهني: پیامبر خدا صلى الله عليه وآله از هیچ نمازی به نماز دیگر مشغول نمی شدند، مگر این که در
این فاصله مسواک می زدند.

(المعجم الكبير، ج ۵، ص ۲۵۴، ح ۵۲۶۱)

در باره رسول اکرم صلى الله عليه وآله

كان صلى الله عليه وآله لا يجلس إليه أحد وهو يصلي إلا خفف صلاته وأقبل عليه فقال: ألك حاجة؟ فإذا فرغ من حاجاته عاد إلى صلاته؛

هرگاه رسول اکرم صلى الله عليه وآله نماز می خواندند و کسی نزد ایشان می نشست، ایشان نماز خود را کوتاه می کردند و به او رو می نمودند و می فرمودند: آیا خواسته ای داری؟ و بعد از آن که حاجت او را برآورده می کردند، به نماز بر می گشتند.

(الغزالي فى احياء العلوم ، سنن النبى، ص ۲۹۴)

حدیثی از حضرت زهرا سلام الله عليها در مورد نماز:

فَجَعَلَ اللَّهُ الْإِيمَانَ تَطْهِيراً لَكُمْ مِنَ الشِّرْكِ، وَ الصَّلَاةَ تَنْزِيهاً لَكُمْ عَنِ الْكِبْرِ؛
خداى تعالى ایمان را برای پاکیزگی از شرک قرار داد، و نماز را برای دوری از تکبر و خودخواهی.
(احتجاج طبرسی، ج ۱، ص ۲۵۸)

حدیثی از امام علی علیه السلام در مورد نماز:

الصَّلَاةُ حِصْنُ الرَّحْمَانِ وَمِدْحَرَةُ الشَّيْطَانِ.

نماز دژ محکم خداوند رحمان و وسیله راندن شیطان است.

(الصلاة فى الكتاب والسنه - ح ۴۱۷ - ص ۱۱۶)

حدیثی از امام علی علیه السلام در مورد نماز:

إذا قام الرجل إلى الصلاة أقبل إليه إبليس ينظر إليه حسداً لما يرى من رحمته الله التي تغشاه

هرگاه کسی به نماز می ایستد، شیطان حسودانه به او می نگرد، بخاطر آنکه می بیند رحمت خدا او را فراگرفته است.

(بحار الانوار جلد ۸۲ صفحه ۲۰۷)

حدیثی از امام علی علیه السلام در مورد نماز:

فیما اوصی به امیرالمؤمنین (ع) عند وفاته : الصلوه، الصلوه، الصلوه
در آن چیزی که امیرالمؤمنین (ع) هنگام وفات وصیت کرد، این بود: نماز، نماز، نماز.
(مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۱۷۳)

حدیثی از امام علی علیه السلام در مورد نماز:

الصَّلَاةُ حِصْنٌ مِنْ سَطَوَاتِ الشَّيْطَانِ؛

نماز قلعه و دژ محکمی است که نمازگزار را از حملات شیطان نگاه می دارد.

(غررالحکم، ص ۵۶)

امام علی علیه السلام :

لَوْ يَعْلَمُ الْمُصَلِّي مَا يَغْشَاهُ مِنَ الرَّحْمَةِ لَمَا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ السُّجُودِ

اگر نمازگزار بداند تا چه حد مشمول رحمت الهی است هرگز سر خود را از سجده بر نخواهد داشت.

(غررالحکم، ج ۵، ص ۱۱۶، ح ۷۵۹۲)

امام علی علیه السلام :

أَنْظِرْ فِيمَا تُصَلِّي وَعَلَى مَا تُصَلِّي إِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْ وَجْهِهِ وَجِلِّهِ فَلَا قَبُولَ؛

بنگر در چه (لباسی) و بر چه (چیزی) نماز می گزاری، اگر از راه صحیح و حلالش نباشد، قبول نخواهد بود.

(تحف العقول، ص ۱۷۴)

امام علی علیه السلام :

الْتَّظْيِفُ مِنَ الثِّيَابِ يَذْهَبُ الْهَمَّ وَالْحَزْنَ وَهُوَ طَهْرٌ لِلصَّلَاةِ؛

لباس پاکیزه غم و اندوه را برطرف می کند و باعث پاکیزگی نماز است.

(کافی، ج ۶، ص ۴۴۴، ح ۱۴)

امام علی علیه السلام:

لِكُلِّ شَيْءٍ وَجْهٌ وَ وَجْهُ دِينِكُمُ الصَّلَاةُ

هر چیز دارای سیماست، سیمای دین شما نماز است.

(بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۲۷)

امام علی علیه السلام:

مَنْ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ يَعْلَمُ مَا يَقُولُ فِيهِمَا اِنْصَرَفَ وَ لَيْسَ بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ - عَزَّ وَ جَلَّ - ذَنْبٌ؛

هر کس دو رکعت نماز بخواند و بداند چه می گوید، از نماز فارغ می شود، درحالی که میان او و میان خدای عز و جل گناهی نیست.

(اصول وافی، ج ۲، ص ۱۰۰)

امام علی علیه السلام :

كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ لَا يُؤْتِرُ عَلَى الصَّلَاةِ عَشَاءً وَ لَا غَيْرَهُ وَ كَانَ إِذَا دَخَلَ وَقْتُهَا كَانَتْهُ لَا يَعْرِفُ أَهْلًا وَ لَا حَمِيمًا؛

رسول اکرم صلی الله علیه و آله چیزی مثل شام و غیر آن را بر نماز مقدم نمی داشتند و هنگامی که وقت نماز می رسید، گویی که هیچ یک از اهل خانه و دوستان را نمی شناختند.

(مجموعه ورام، ج ۲، ص ۷۸)

امام باقر علیه السلام در مورد نماز فرمودند:

مَنْ آتَمَّ رُكُوعَهُ لَمْ تَدْخُلْهُ وَحِشَةٌ فِي الْقَبْرِ.

هر که رکوع نمازش را کامل انجام دهد هیچ ترس و وحشتی در قبر با سراغش نمی آید.

(کافی ج ۲ ص ۳۲)

امام محمدباقر علیه السلام:

مَنْ تَرَكَ الْجَمَاعَةَ رَغْبَةً عَنْهَا وَ عَنِ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ مِنْ غَيْرِ عَلَيْهِ فَلَا صَلَاةَ لَهُ ؛

کسی که از روی بی میلی، بدون عذر و علت نمازجماعت را که اجتماع مسلمانان است ترک کند، نمازی برای او نیست.

(امالی شیخ صدوق، ص ۳۹۰)

امام محمدباقر علیه السلام:

لَمَّا قَالَ لَهُ رَجُلٌ إِنِّي ضَعِيفُ الْعَمَلِ قَلِيلُ الصَّلَاةِ قَلِيلُ الصَّوْمِ وَلَكِنْ أَرْجُو أَنْ لَا أَكُلَ إِلَّا حَلَالًا وَلَا أَنْكَحَ إِلَّا حَلَالًا؛ وَأَكْتُ جِهَادٍ أَفْضَلَ مِنْ عَقْفِهِ بَطْنِي وَفَرَجٍ!؟

در پاسخ به کسی که عرض کرد: من در عمل ناتوانم و نماز و روزه کم به جا می آورم اما سعی می کنم جز حلال نخورم و جز با حلال نزدیکی نکنم فرمودند: چه جهادی برتر از پاک نگهداشتن شکم و شرمگاه؟!؟

(محاسن، ج ۱، ص ۲۹۲، ح ۴۴۸)

امام محمدباقر علیه السلام:

الصَّلَاةُ عَمُودُ الدِّينِ، مَثَلُهَا كَمَثَلِ عَمُودِ الْفُسْطَاطِ؛ إِذَا تَيَّبَتِ الْعَمُودُ يَتَيَّبُتِ الْأَوْتَادُ وَالْأُتُنَابُ، وَإِذَا مَالَ الْعَمُودُ وَانْكَسَرَ لَمْ يَتَيَّبُتْ وَتَيَّبَتْ وَ لَا تُطْنَبُ

نماز ستون دین است ، مَثَل آن مَثَل تیرک خیمه است، اگر تیرک محکم باشد میخها و طنابها محکم می مانند و اگر تیرک کج شود و بشکند ، نه میخی استوار می ماند و نه طنابی

(بحارالانوار جلد ۸۲ صفحه ۲۳۴)

امام صادق علیه السلام در مورد چگونگی خواندن نماز فرمودند:

إِذَا صَلَّيْتَ صَلَاةً فَرِيضَةً فَصَلِّ لِوَقْتِهَا صَلَاةً مُوَدَّعٍ تَخَافُ الَّتِي تَعُودُ إِلَيْهَا.

وقتی نماز واجب میخوانی آنرا در وقت خودش چنان بخوان که گویا دیگر هرگز به نماز موفق نمی شوی.

(محجبه البيضاء جلد ۱ صفحه ۲۵۰)

امام صادق (ع) در مورد اهمیت نماز اول وقت فرمودند:

افضل الاعمال الى الله الصلاه لوقتها و بر الوالدين و الجهاد فى سبيل الله
بهترین اعمال نزد خداوند، نماز اول وقت است پس از آن نیکی بر پدر و مادر، و سپس جهاد در راه خدا است.
(بحار الأنوار، ج ۳، ص ۸۵)

حدیثی از امام صادق علیه السلام در مورد نماز:

فَضْلُ الْوَقْتِ الْأَوَّلِ عَلَى الْآخِرِ كَفَضْلِ الْآخِرَةِ عَلَى الدُّنْيَا
فضیلت خواندن نماز در اول وقت نسبت به تا خیر انداختن آن، مثل فضیلت آخرت بر دنیا است.
(بحار الأنوار، ج ۸۲، ص ۲۵۹)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

ما يَمْتَعُ أَحَدَكُمْ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهِ غَمٌّ مِنْ غُموِمِ الدُّنْيَا أَنْ يَتَوَضَّأَ ثُمَّ يَدْخُلَ مَسْجِدَهُ وَ يَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ فَيَدْعُو اللَّهَ فِيهِمَا؟ أَمَا
سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ: «وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ»؟

چه چیز مانع می شود که هر گاه بر یکی از شما غم و اندوه دنیایی رسید، وضو بگیرد و به سجده گاه خود رود و دو رکعت نماز گزارد و در آن دعا کند؟ مگر نشنیده ای که خداوند می فرماید: «از صبر و نماز مدد بگیرید»؟

(تفسیر عیاشی ج ۱، ص ۴۳)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

لَا يَنَالُ شَفَاعَتَنَا مَنْ اسْتَخَفَّ بِالصَّلَاةِ؛

هرکس نماز را سبک بشمارد ، بشفاعت ما دست نخواهد یافت.

(فروع کافی، ج ۳، ص ۲۷۰)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

مَنْ قِيلَ اللَّهُ مِنْهُ صَلَاةٌ وَاجِدَةٌ لَمْ يُعَذِّبْهُ وَمَنْ قِيلَ مِنْهُ حَسَنَةٌ لَمْ يُعَذِّبْهُ؛

خداوند از هر کس یک نماز و یا یک کار نیک را قبول کند، عذابش نمی نماید.

(کافی، ج ۳، ص ۱۶۶، ح ۱۱)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

تَسْبِيحُ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ فِي كُلِّ يَوْمٍ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ صَلَاةِ أَلْفِ رَكَعَةٍ فِي كُلِّ يَوْمٍ؛

تسبیحات فاطمه زهرا علیها السلام در هر روز پس از هر نماز نزد من محبوب تر از هزار رکعت نماز در هر روز است.

(کافی، ج ۳، ص ۳۴۳، ح ۱۵)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

سَجْدَةُ الشُّكْرِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ تُتَمُّ بِهَا صَلَاتَكَ وَتَرْضَى بِهَا رَبِّكَ وَتُعْجِبُ الْمَلَائِكَةَ مِنْكَ... ؛

سجده شکر برهرمسلمانی واجب است، با آن نمازت را کامل و پروردگارت را خشنود می سازی و فرشتگان را به شگفتی می آوری.

(التهذیب، ج ۲، ص ۱۱۰، ح ۱۸۳)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

يُعْرَفُ مَنْ يَصِفُ الْحَقَّ بِثَلَاثِ خِصَالٍ: يُنْظَرُ إِلَى أَصْحَابِهِ مَنْ هُمْ؟ وَإِلَى صَلَاتِهِ كَيْفَ هِيَ؟ وَفِي أَيِّ وَقْتٍ يُصَلِّيَهَا؟؛

کسی که از حق دم می زند با سه ویژگی شناخته می شود: ببینید دوستانش چه کسانی هستند؟ نمازش چگونه است؟ و در چه وقت آن را می خواند؟

(محاسن، ج ۱، ص ۳۹۶، ح ۸۸۵)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

كُونُوا دُعَاةً لِلنَّاسِ بِغَيْرِ أَلْسِنَتِكُمْ، لِيَرَوْا مِنْكُمْ الْوَرَعَ وَالْجِهَادَ وَالصَّلَاةَ وَالْخَيْرَ، فَإِنَّ ذَلِكَ دَاعِيَةٌ؛

مردم را به غیر از زبان خود، دعوت کنید، تا پرهیزکاری و کوشش در عبادت و نماز و خوبی را از شما ببینند، زیرا اینها خود دعوت کننده است.

(کافی، ج ۲، ص ۷۸، ح ۱۴)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

لَا تَعْتَرُوا بِصَلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ رُبَّمَا لَهَجَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ حَتَّى لَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ، وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ؛

فربین نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

(کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۲)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ؛
نزدیکترین حالات بنده به پروردگارت حالت سجده است.

(ثواب الاعمال و عقاب الاعمال)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

اثافی الاسلام ثلاثه: الصلوه و الزكوه و الولايه، لا تصح واحده منهن الا بصاحبتيها؛
سنگهای زیربنای اسلام سه چیز است: نماز، زکات و ولایت که هیچ یک از آنها بدون دیگری درست نمی شود.

(کافی جلد ۲، ص ۱۸)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

إِنَّ مِنْ تَمَامِ الصَّوْمِ إِعْطَاءَ الزَّكَاةِ يَعْنِي الْفِطْرَةَ كَمَا أَنَّ الصَّلَاةَ عَلَى النَّبِيِّ (ص) مِنْ تَمَامِ الصَّلَاةِ؛
تکمیل روزه به پرداخت زکاه یعنی فطره است، همچنان که صلوات بر پیامبر (ص) کمال نماز است.

(وسائل الشیعه، ج ۶ ص ۲۲۱)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

لَا تَغْتَرُّوا بِصَلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ، فَإِنَّ الرَّجُلَ زُبْمًا لَهَجَ بِالصَّلَاةِ وَالصَّوْمِ حَتَّىٰ لَوْ تَرَكَهُ اسْتَوْحَشَ ، وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ
صِدْقِ الْحَدِيثِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ؛

فرب نماز و روزه مردم را نخورید، زیرا آدمی گاه چنان به نماز و روزه خو می کند که اگر آنها را ترک گوید، احساس ترس می کند، بلکه آنها را به راستگویی و امانتداری بیازمایید.

(کافی، ج ۲، ص ۱۰۴، ح ۲)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

مَا يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ إِذَا دَخَلَ عَلَيْهِ غَمٌّ مِنْ غُمُومِ الدُّنْيَا أَنْ يَتَوَصَّأَ ثُمَّ يَدْخُلَ مَسْجِدَهُ وَ يَرْكَعَ رَكَعَتَيْنِ فَيَدْعُو اللَّهَ فِيهِمَا؟ أَمَا
سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ: «وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ»؟

چه چیز مانع می شود که هر گاه بر یکی از شما غم و اندوه دنیایی رسید، وضو بگیرد و به سجده گاه خود رود و دو رکعت نماز گزارد و در آن دعا کند؟ مگر نشنیده ای که خداوند می فرماید: «از صبر و نماز مدد بگیرید»؟

(تفسیر عیاشی، ج ۱، ص ۵۹، ح ۳۹)

امام صادق علیه السلام فرمودند:

ما خَسِرَ وَ اللَّهُ مَنْ أَتَى بِحَقِيقَةِ السُّجُودِ ... وَلَا يَعْدُ عَنِ اللَّهِ أَبَدًا مَنْ أَحْسَنَ تَقَرُّبُهُ فِي السُّجُودِ وَ لَا قَرُبَ إِلَيْهِ أَبَدًا مَنْ أَسَاءَ آدَبَهُ وَ ضَيَّعَ حُرْمَتَهُ وَ تَعَلَّقَ قَلْبُهُ بِسِوَاهُ؛

سوگند به خدا، هر کس که حقیقت سجده را به جای آورد، زیان نکرد و کسی که در سجده، به خوبی به خداوند نزدیک شد، هرگز از خداوند دور نیست. و آن که به {ساحت مقدس} او بی ادبی کرد و حرمتش را زیر پا گذاشت، و به غیر او دل بست، هرگز به او نزدیک نشد.

(بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۷۱، ح ۳۴)

امام کاظم علیه السلام:

أَفْضَلُ مَا يَتَقَرَّبُ بِهِ الْعَبْدُ إِلَى اللَّهِ بَعْدَ الْمَعْرِفَةِ بِهِ، الصَّلَاةُ؛

بهترین چیزی که بنده بعد از شناخت خدا به وسیله آن به درگاه الهی تقرب پیدا می کند، نماز است.

(تحف العقول، ص ۴۵۵)

حدیثی از امام رضا علیه السلام در مورد نماز:

ان الصلوة احسن صورة خلقها الله
به درستی نماز نیکوترین صورتی است که خدا آن را خلق کرد.
(جامع احادیث الشیعه، ج ۴، ص ۵۰)

امام حسن عسکری علیه السلام:

لَيْسَتْ الْعِبَادَةُ كَثْرَةَ الصِّيَامِ وَ الصَّلَاةِ وَ أَمَّا الْعِبَادَةُ كَثْرَةُ التَّفَكُّرِ فِي أَمْرِ اللَّهِ؛

عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است.

(تحف العقول، ص ۴۴۸)

